

РЕШЕНИЕ

№ 4719

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 06.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **12894** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 ДОПК.

Образувано е по жалба на „АЛЕГРО 2000 СОФИЯ“ ООД, ЕИК -[ЕИК],гр.С., подадена чрез адв. И. С. Д., срещу Решение № ПО-118/04.12. 2024 г. на директора на ТД на НАП – С..

В жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с нормите на АПК и ДОПК. Изтъква се, че ревизионното производство на дружеството е спряно, поради което органите по приходите, респ. публичните изпълнители не могат да извършват каквито и да е било процесуални действия, включително и да правят искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки, респ. публичните изпълнители да налагат такива. В тази връзка се позовава на практика на административните съдилища. Поради гореизложените съображения се претендира отмяна на оспореното решение и на потвърдените с него актове и действия на публичния изпълнител.

В проведеното открито съдебно заседание оспорващият, чрез адв. Д., оттегли жалбата, в частта ѝ срещу Решение № ПО-118/04.12. 2024 г. на директора на ТД на НАП – С. в частта му, с която директорът на ТД на НАП – С. е оставил без разглеждане жалбите с вх. № 53-03-4833/27.11. 2024 г., вх. № 53-03-4834/ 27.11.2024 г. и вх. № 53-03-4855/28.11.2024 г. на дружеството насочени срещу Запорно съобщение изх. № С 240022- 119-0040192/06.11.2024г.,Запорно съобщение изх. № С 240022- 119-0040369/07.11.2024г. и Писмо изх. № С 240022- 178-0023765/26.11.2024г. издадени от М. Г. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД

на НАП С..

Поддържа жалбата в частта ѝ срещу Решение № ПО-118/04.12. 2024 г. на директора на ТД на НАП – С. в частта му с която директорът на ТД на НАП – С. е оставил без уважение като неоснователни жалбите на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ изх. № С 240022-023-00003197/06.11.2024г. и ПНПОМ изх. № С 240022- 023-00003233/07.11.2024г., издадени от М. Г. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.. Излага аргументи идентични с тези по жалбата. Не претендира разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТД на НАП-С., чрез юрк. И. Г. Д., оспорва жалбата като неоснователна. Моли същата да бъде оставена без уважение. Не е заявил претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя подробни писмени бележки, в насока, че законосъобразно при спряно производство могат да бъдат налагани ПОМ.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221524001035-020-001/26.02.2024 г./л.137/, връчена по електронен път на 06.03.2024 г./ изменяна със ЗИЗВР/ е поставено началото на ревизионното производство на „АЛЕГРО 2000 СОФИЯ“ ООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.08.2023 г. до 31.12.2023 г.

Със Заповед № Р-22221524001035-023-001/05.08.2024г. /л.141/ на основание чл.34, ал.1, т.5 от ДОПК е спряно производството за извършване на ревизия на „АЛЕГРО 2000 СОФИЯ“ ООД, считано от 05.08.2024г. до 05.11.2024г. Със заповед от 06.11.2024г., връчена на 14.11.2024г. е възобновено производството.

Със Заповед № Р-22221524001035-023-002/05.08.2024г. /л.145/ на основание чл. 34, ал.1, т. 2 от ДОПК е спряно ревизионното производство, считано от 19.11.2024г. до постановяване на тълкувателен акт по Тълкувателно дело № 2/2024 г. на ВАС. Тълкувателно дело № 2/2024 г. с предмет: „Нищожен ли е ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция /ТД/ на НАП, определен със заповед по чл.112, ал.1, т.1 от ДОПК на директора на друга ТД на НАП въз основа на заповеди по чл.12, ал.6, изр.1 от ДОПК и чл.10, ал.9 от ЗНАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл.8 от ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция?“.

В хода на спряното ревизионно производство са издадени Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ изх. № С 240022-023-00003197/06.11.2024г. и Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ изх. № С 240022- 023-00003233/07.11.2024г., въз основа на искане на главен инспектор по приходите, с които са наложени предварителни обезпечителни мерки по чл.121, ал.1 ДОПК.

С ПНОМ № С 240022- 023-0000197/06.11.2024г. е наложен запор върху вземане от трето задължено лице [община] за сумата от 60 000 лв.

На основание чл. 202, ал.2 от АПК е издадено Запорно съобщение изх. № С 240022-119-0040192/06.11.2024г, връчено на дружеството на 26.11.2024г. и на третото лице –

длъжник- [община], на 20.11.2024г.

С ПНПОМ изх. № С 240022- 023-00003233/07.11.2024г. е наложен запор върху вземане от трето задължено лице –Район П., за сумата от 35 000 лева.

На основание чл. 202,ал.2 от АПК е издадено Запорно съобщение изх. № С 240022-119-0040369/07.11.2024г. връчено на дружеството- жалбоподател на 26.11.2024г. и на третото лице длъжник –Район П. пи СО, на 07.11.2024г.

На 26.11.2024г. публичният изпълнител с писмо изх. № С 240022-178-0023765/26.11.2024г. е уведомил главния счетоводител на 32 СУИЧЕ “Св.К. О.“, че наложеният запор върху вземането на „АЛЕГРО 2000 СОФИЯ“ ООД е обезпечителен и плащанията по задълженията следва да постъпват по сметка на дружеството в „УниКредит Булбанк“АД.

С оспореното в настоящото производство решение директорът на ТД на НАП – С. е оставил без уважение като неоснователни жалбите на „АЛЕГРО 2000 СОФИЯ“ ООД, ЕИК –[ЕИК] срещу ПНПОМ изх. № С 240022- 023-00003197/06.11.2024г. и ПНПОМ изх. № С 240022- 023-00003233/07.11.2024г., издадени от М. Г. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Директорът на ТД на НАП – С. е приел в мотивите си, че оспорените в производството ПНПОМ са издадени от компетентен орган, при спазване на процесуалноправните и материални норми на ДОПК и с цел да се защитят интересите на държавата, като е взето предвид, че ще се затрудни събирането на публично вземане в предполагаем размер от 1381360 лева. От страна на публичния изпълнител са анализирани данни и доказателства за установено имуществено състояние на ревизираното лице. Съгласно твърденията в искането за налагане на предварителни мерки „АЛЕГРО 2000 СОФИЯ“ ООД е упражнило право на ДК по фактури от доставчици/ непосочени/, неразполагащи с кадрови и технически потенциал за извършване на услугите. Приети са за неоснователни възраженията на дружеството, че мерките са наложени незаконосъобразно, а именно в хода на спряно ревизионно производство.

По делото са приети документите от административната преписка и допълнително представените.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните изводи:

С решението си директорът на ТД на НАП – С. е оставил без разглеждане жалбите с вх. № 53-03-4833/27.11. 2024 г., вх. № 53-03-4834/ 27.11.2024 г. и вх. № 53-03-4855/28.11.2024 г. на дружеството насочени срещу Запорно съобщение изх. № С 240022- 119-0040192/06.11.2024г.,Запорно съобщение изх. № С 240022-119-0040369/07.11.2024г. и Писмо изх. № С 240022- 178-0023765/26.11.2024г. издадени от М. Г. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..В тази част жалбата е оттеглена. Съгласно чл. 155, ал. 1 от АПК при всяко положение на делото оспорващият може да оттегли оспорването изцяло или отчасти. По аргумент на противното от ал. 2 на същия текст, съгласието на другата страна не е необходимо. Налице е частично оттегляне на оспорването по смисъла на чл. 155 от АПК, което води до десезиране на съда от разглеждане на настоящият правен спор и обуславя прекратяване на производството по делото в тази му част на основание чл. 159, т. 8, вр. чл. 155, ал. 1 от АПК.

В останалата част, жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт, поради което е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Съдът намира, че обжалваното решение на директора на ТД на НАП – С., е издадено от компетентен орган -титулярят на длъжността. Решението е издадено и в кръга на предоставените правомощия на този орган - по чл. 197, ал. 1 ДОПК, като не са допуснати съществени нарушения на формата му или по процедурата по издаването му, обосноваващи основание за незаконосъобразност и обявяване на нищожността им. По материалната му законосъобразност съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а/ длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б/ не съществува изпълнително основание; или в/ не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК. /Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК не е приложимо с оглед това, че спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя, като за налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2 ДОПК не се изисква/.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че въпросните Постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, са издадени в периода на спяна тогава, а и сега, ревизия.

Действително са налице решения на административни съдилища в изложения от жалбоподателя смисъл, че предварителното обезпечаване на вземанията не е самостоятелно и особено производство по ДОПК, а видно от систематичното му място е част от данъчно - осигурителния контрол, осъществяван в производствата по ревизии и проверки, регламентиран в глава 15 от ДОПК (арг. от систематичното място на чл. 121 от ДОПК вкл. в сравнение с другите, особени производства, които са предмет на самостоятелна регламентация в глава 16 на ДОПК). Този извод се налагал и от буквалното тълкуване на чл.121 от ДОПК, който предвижда, че предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията, т.е. като част от нея. Следователно, предварителното обезпечение било част от ревизионното производство. По –нататък се застъпва тезата, в цитираната от жалбоподателя съдебна практика, че спирането на ревизията по реда на чл. 34 от ДОПК означава, че органите по приходите не извършват никакви действия, а следва да изчакат нейното възобновяване. Тези действия се отнасят, както до събиране на доказателства, а и изобщо до всички процесуални действия по ревизията. Съгласно разпоредбата на чл. 35 от ДОПК ревизията се възобновява след като отпаднат основанията за спирането. В разпоредбата на чл. 35 от ДОПК не било конкретизирано, че по време на спирането не се извършват никакви действия от органите по приходите, но характерът на спирането е достатъчен, за да се направи този извод. Освен това съгласно чл. 55, ал. 2 от АПК, приложим по силата на § 2 от ДР на ДОПК, възобновяването започва от това действие, при което е било спряно и по този начин още веднъж, според цитираната практика, се потвърждава становището, че в периода, в който ревизията е спряна, не може да се извършват никакви действия, вкл. да се искат и налагат ПНОМ.

В случая единственото записано относно очакваните задължения е, че дружеството-жалбоподател е упражнило ПДК по фактури от доставчици, неразполагащи с кадрови и технически потенциал за извършване на услуги. Съдът изрично е указал на страните тежестта на доказване с определението за насрочване на първото съдебно заседание по делото. Така, в тежест на ответника е да докаже приетото в мотивите на обжалваното решение, че постановленията на публичния

изпълнител са издадени въз основа на мотивирано искане на орган по приходите за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Преценката за съществуване на основанията по чл. 121, ал. 1 ДОПК за издаване на ПНПОМ, е в зависимост от мотивирането на искането за налагане на обезпечителни мерки на жалбоподателя. Според текста на разпоредбата в хода на ревизията или при издаването на ревизионния акт, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване на извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Мотивиране следва да бъде извършено както по отношение на имуществото на лицето, така и по отношение на размера на предполагаемото вземане. В случая няма данни да са изпратени искания за извършване на проверки до доставчици на жалбоподателя. Налагането на предварителни обезпечителни мерки засяга дължимия се ДДС, който следва да бъде установен за тези доставки като задължение към бюджета. В конкретния случай това е и невъзможно да бъде сторено от приходната администрация, тъй като производството по ревизиране на жалбоподателя е спряно. От това следва извод, че при спряно ревизионно производство, ревизираният правен субект ще бъде лишен от възможността да участва в събирането и представянето на доказателства, релевантни за установяване на действителните отношения между него и доставчиците.

Според настоящият състав, ревизионното производство по ДОПК и това по обезпечаване на публичните задължения на данъчнозадължения субект, са две отделни производства по ДОПК, както е посочил и ответникът, но от друга страна, обезпечаването на задълженията е обусловено от определянето на предполагаемия размер, който се дължи и установяване на основанията за налагане на мерките по чл.121, ал.1 от ДОПК. Тези обуславящи факти съдът приема, че няма да са налице, докато ревизионното производство е спряно /и към момента при условията на чл.34,ал.1 т.2 от ДОПК/. Законосъобразното развитие на обезпечителното производство по ДОПК, съдът счита, че предполага и активни процесуални действия от страна на ревизиращите в съответствие с правомощията им по чл.3 и чл.5 от ДОПК. Именно поради това и предварителните обезпечителни мерки са скрепени със срок, за който същите следва да бъдат наложени-чл.121, ал.4 от ДОПК, а след изтичането им при определени законови предпоставки, те могат да бъдат продължени по инициатива на публичния изпълнител-чл.121, ал.6 от ДОПК. Този извод се подкрепя и от текста на чл. 195, ал. 5 ДОПК, към която разпоредба за налагане на предварителните обезпечителни мерки препраща чл. 121, ал. 2 ДОПК. В текста на първата норма, са предвидени неизчерпателно факти и обстоятелства, които могат да послужат като основание за извод, че лицето дължи данъци, в това число и други налични данни, от които може да се направи извод, че лицето дължи данъци. Затова, мотивите на искането, респективно на постановлението, винаги следва да са основани на доказателства, съдържащи се в данъчното досие или в публични или други регистри, до които органите по приходите имат достъп, които обсъдени в съвкупност и съобразно правилата за определяне на конкретния данък, предмет на ревизията, да водят до извод за наличие на основание за определяне на задължение за такъв данък. Това обаче може да се случи единствено при активни процесуални действия на ревизиращите органи, а не и в хипотезата на спряно ревизионно производство.

На следващо място, е нужно да са спазени и основните принципи на правото, част от които е принципът за „Съразмерност“ в административния процес, който в настоящия казус намира проявление в правилото, че наложеното обезпечение следва да съответства на очакваното задължение. Поради това, след като ревизионното производство е спряно по реда на чл.34 от ДОПК за ревизиращият орган ще бъде невъзможно да установи размера на предполагаемите задължения, а от там и за публичният изпълнител да установи съразмерност на наложеното обезпечение с очакваното задължение.

Поради тези съображения решението, в частта с която са потвърдени ПНОМ следва да бъде отменено, като материално незаконосъобразно, като е дължима отмяна и на така издадените ПНПОМ.

Воден от горното, Административен съд – София град, Трето отделение, 81 състав,

РЕШИ:

т. I. ОСТАВЯ без разглеждане жалбата на „АЛЕГРО 2000 СОФИЯ“ ООД, ЕИК -[ЕИК], подадена чрез адв. Д., в частта ѝ срещу Решение № ПО-118/04.12. 2024 г. на директора на ТД на НАП – С., в частта му с която са оставени без разглеждане жалбите с вх. № 53-03-4833/27.11. 2024 г., вх. № 53-03-4834/ 27.11.2024 г. и вх. № 53-03-4855/28.11.2024 г. срещу Запорно съобщение изх. № С 240022-119-0040192/06.11.2024г., Запорно съобщение изх. № С 240022-119-0040369/07.11.2024г. и Писмо изх. № С 240022- 178-0023765/26.11.2024г. издадени от М. Г. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. и

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

т. II. ОТМЕНЯ Решение № ПО-118/04.12. 2024 г. на директора на ТД на НАП – С. в частта му, с която директорът на ТД на НАП – С. е оставил без уважение като неоснователни жалбите на „АЛЕГРО 2000 СОФИЯ“ ООД, ЕИК –[ЕИК] срещу ПНПОМ изх. № С 240022- 023-00003197/06.11.2024г. и ПНПОМ изх. № С 240022- 023-00003233/07.11.2024г., издадени от М. Г. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОТМЕНЯ ПНПОМ изх. № С 240022- 023-00003197/06.11.2024г. и ПНПОМ изх. № С 240022- 023-00003233/07.11.2024г., издадени от М. Г. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

РЕШЕНИЕТО в частта му по т. I има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд. В частта му по т. II решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: